

Nagykőrös, 1899. október 7. – Nagykőrös, 1978. április 16.

Középparaszti családban született, szülei 23 kat. hold földön gazdálkodtak. Hat elemi és téli gazdasági iskolát végzett. Az első világháborúban katona volt, csak 1921-ben szerelték le. 103 kat. hold szikes talajon gazdálkodott, abból mindössze 15 kat. hold volt a szántó, a többi legelő. A Duna–Tisza Közi Mezőgazdasági Kamara és a Földtani Intézet, majd a Szegedi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet támogatásával kísérleteket folytatott a szikes talajok javítására. Időközben beköltözött Nagykőrösre. Elsősorban állattenyésztéssel foglalkozott, tenyészállataival díjat is nyert (1930). Mezőgazdasági tanfolyamot, vetőmagakciót és határlátogatást szervezett. Az állattenyésztés fellendítését szorgalmazó Zöldmező Szövetség helyi titkári tisztét is elvállalta. 1935-ben lett tagja a Független Kisgazdapártnak. 1941-1942-ben részt vett az arany- és ezüstkalászos tanfolyamot végzett fiatal gazdák mozgalmában. 1942-ben beválasztották a Magyar Parasztszövetség Pest vármegyei vezetőségébe. 1942-től gazdasági előljáró volt. 1943-ban megszervezte a nagykőrösi gazdák teheneinek törzskönyvezését. A helyi gazdasági egyesület vezetőségi tagja, a Duna–Tisza Közi Mezőgazdasági Kamara tanyai szakosztályának elnöke. 1944. december 18-ától Nagykőrös képviselője az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1944 decemberétől 1949-ig az FKGP nagykőrösi szervezetének elnöki tisztét töltötte be. Tagja volt a városi képviselő-testületnek. Bekerült a Nagykőrösi Községi Takarékpénztár és a helyi parasztszövetkezet igazgatóságába. 1945. november 4-étől 1949 elejéig lemondásáig nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő. 1946. szeptember 7-étől a párt politikai bizottságának tagja lett, 1947. március 7-én a Magyar Parasztszövetség ideiglenes vezetésével bízták meg, de 1947. augusztus 22-én lemondott az ügyvezető igazgatói tisztről. A parasztszövetség megbízottjaként vett részt az Országos Munkabér-megállapító Bizottság és az Országos Földművelésügyi Tanács munkájában. Az Országos Közgazdasági Tanács és a Mezőgazdasági Tanács tagja. 1947. május 7-én beválasztották az Országos Kertgazdasági Tanácsba, 1947. június 28-ától alelnöke lett az újjáalakult Zöldmező Szövetségnek. 1947. július 1-jétől a Magyar Országos Szövetkezeti Központ igazgatósági tagja. Elnöke a Duna–Tisza Közi Földművelési Tanácsnak. 1948. január 16-ától – három évre – kinevezték a Magyar Nemzeti Bank főtanácsába. 1948. július 13-án megválasztották az FKGP Pest vármegyei szervezete alelnökévé, de 1949 elején lemondott a mandátumáról és visszavonult. 18 kat. hold földjén gazdálkodott. 1952-ben a Szegedi Mezőgazdasági Kísérleti Intézetnél helyezkedett el, az apaj-pusztai telepen folytatta szikjavítási kísérleteit. Innen ment nyugdíjba 1972-ben.